

Οι δανειστές της Ελλάδας κάνουν λάθος που περιμένουν ότι η νέα κυβέρνηση θα προδώσει τους ψηφοφόρους που την εξέλεξαν και θα υποχωρήσει από τις θέσεις της, όπως έγινε τα προηγούμενα πέντε χρόνια, υποστηρίζει ο νομπελίστας οικονομολόγος Πολ Κρούγκμαν. Όπως προειδοποιεί σε άρθρο του στους NYT, η δυναμική είναι τελείως διαφορετική αυτήν τη φορά και η αποτυχία να γίνει αυτό αντιληπτό μπορεί να οδηγήσει σε μια χωρίς λόγο καταστροφή. «Αυτό που ζητάει η Ελλάδα, αν και οι Γερμανοί ψηφοφόροι πιθανότατα δεν το γνωρίζουν αυτό, δεν είναι μια νέα ένεση χρημάτων. Το μόνο που βρίσκεται στο τραπέζι είναι η μείωση του πρωτογενούς πλεονάσματος, δηλαδή η μείωση των πληρωμών για τόκους του υφιστάμενου χρέους. Και μας έχουν πει συχνά όπως όλοι καταλαβαίνουν ότι ο επίσημος στόχος για το πλεόνασμα, στο 4,5% του ΑΕΠ, είναι παράλογος και ανέφικτος. Οπότε, στην πραγματικότητα η Ελλάδα ζητάει μόνο να αναγνωριστεί η πραγματικότητα που υποτίθεται ότι όλοι κατανοούν» γράφει ο κ. Κρούγκμαν.

Γιατί λοιπόν φουντώνουν και πάλι οι διαπραγματεύσεις της Ελλάδας με τους δανειστές; Σύμφωνα με τον κ. Κρούγκμαν γιατί αυτό «που κατανοούν όλοι» δεν εξηγήθηκε ποτέ στους ψηφοφόρους των ευρωπαϊκών κρατών του Βορρά. Επιπλέον, γιατί οι δανειστές έχουν συνηθίσει να περιμένουν ότι οι κυβερνήσεις των χρεωμένων κρατών θα εγκαταλείψουν τις προεκλογικές τους υποσχέσεις στο όνομα της υπευθυνότητας και αναμένουν από τη νέα ελληνική κυβέρνηση να ταπεινωθεί.

«Αλλά όπως είπα, η δυναμική είναι πολύ διαφορετική αυτήν τη φορά» τονίζει ο κ. Κρούγκμαν. Όπως επισημαίνει ο ίδιος, επικαλούμενος την παρατήρηση του δημοσιογράφου Matthew Yglesias, οι πολιτικοί των μικρών κρατών συνήθως εμφορούνται από προσωπικά κίνητρα να αποδεχτούν τις απαιτήσεις της τρόικας ακόμα και αν είναι ενάντια στα συμφέροντα των κρατών τους:

«Κανονικά θα πίστευε κανείς πως η καλύτερη επιλογή για έναν πρωθυπουργό είναι να προσπαθήσει να κάνει αυτά που θα τον βοηθήσουν να επανεκλεγεί. Όσο δυσοίωνες και αν είναι προοπτικές, αυτή είναι η κυρίαρχη στρατηγική. Αλλά στην εποχή της

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Δευτέρα, 16 Μάρτιος 2015 12:00 -

παγκοσμιοποίησης και της ευρωπαϊκής ενοποίησης, πιστεύω ότι οι ηγέτες των μικρών κρατών βρίσκονται σε μια κάπως διαφορετική κατάσταση. Αν εγκαταλείψουν το γραφείο τους έχοντας κερδίσει την εκτίμηση της ελίτ του Νταβός, υπάρχουν πολλές θέσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή στο ΔΝΤ ή σε άλλους οργανισμούς για τις οποίες μπορεί να είναι κατάλληλοι ακόμα και αν τους απεχθάνονται οι συμπατριώτες τους. Στην πραγματικότητα, το να είναι εντελώς απεχθείς θα ήταν ένα συν. Η απόλυτη εκδήλωση αλληλεγγύης προς τη “διεθνή κοινότητα” είναι να κάνουν ό,τι θέλει εκείνη, ακόμα και έναντι μαζικής αντίστασης από το εγχώριο πολιτικό σώμα».

Ωστόσο, σημειώνει ο κ. Κρούγκμαν, μια αυθεντική αριστερή κυβέρνηση, σε αντίθεση με μια δεξιά, είναι πολύ διαφορετική, όχι γιατί οι πολιτικές που θέλει να εφαρμόσει είναι τρελές και επιθετικές, αλλά γιατί οι αξιωματούχοι της δεν θα κερδίσουν ποτέ την εκτίμηση της ελίτ του Νταβός. Ο Αλέξης Τσίπρας δεν θα βρεθεί ποτέ σε συμβούλια τραπεζών, δεν θα γίνει πρόεδρος της BIS ή Ευρωπαίος επίτροπος. Ο Γιάννης Βαρουφάκης δεν θέλει να φοράει γραβάτες, το οποίο συνειδητά ή ασυνείδητα είναι ένας τρόπος να δηλώσει οπτικά πως δεν θα παίξει το συνηθισμένο παιχνίδι, υποστηρίζει ο νομπελίστας οικονομολόγος.

Οι νέοι Έλληνες ηγέτες θα επιτύχουν ή θα αποτύχουν, σε προσωπικό επίπεδο, με βάση το τι θα συμβεί στην Ελλάδα. Δεν θα υπάρξουν δώρα παρηγοριάς για μια συμβατική αποτυχία, καταλήγει ο κ. Κρούγκμαν.

Πηγή: Euro2day